

[Erlendsson.]

hold til de i dag her i landet gældende. Det er vanskeligt at bedømme. Med den uddannelsesmæssige underkapacitet, som den voldsomme tilstrømning til lægestudiet gennem de sidste 10-12 år har betydet, kunne det modsatte også meget let tænkes, for det er klart, at overfyldningen af universiteternes auditorier, laboratorier og institutter ikke har lettet tilegnelsen af viden for de medicinstuderende igennem de sidste år. Det vil videre være en fordel, både for de medicinske kandidater og for samfundet som helhed, om en vis del af disse store årgange kan finde arbejde i andre EF-lande. Det er klart erkendt, at et land og et område må have en lægeligt behandlingsmæssig dækning af et vist omfang for at være vel fungerende. Det er endnu ikke lige så klart erkendt, at et merforbrug af læger kan medføre visse samfundsmæssige ulemper, men en sådan erkendelse er på vej.

Endelig er der for det tredje i lovforslaget en del mindre ændringer, overvejende af redaktionel karakter, som vi gerne vil se nærmere på i udvalget, ligesom vi naturligvis også meget gerne vil se på nærmere på de øvrige punkter, jeg har nævnt.

Gunner Baunsgaard (RV):

Fru Anna Dorith Skriver nævnte speciallægekommissionens betænkning. Den kunne vi da selvfølgelig også godt have tænkt os at se, men jeg mener nu ikke, den har meget med det, vi her behandler, at gøre, fordi den mest påtrængende grund til, at vi har dette lovforslag om udøvelse af lægegerning, er jo den, at vi står med en pulje på ca. 2.000 lægelige kandidater, som efter de oplysninger, der er kommet frem, ikke har mulighed for at kunne afslutte uddannelsen, idet der efter det vi ved, ikke har været mulighed for ansættelse i stillinger, der er kompetencegivende. Nu skal man jo være forsigtig, når man som lægmand begiver sig ind på områder, der er så faglige og så specielle, som lægevæsenet er, men alligevel: kunne der ikke have været muligheder med god vilje? Ville patienterne have lidt under en forøgelse af antallet af lægestuderende? Eller er der også økonomiske spørgsmål i det?

Hr. Ejler Koch har nævnt problemet om mulighederne for at få stillinger nok også

hos de praktiserende læger, så det skal jeg ikke sige mere om.

Efter lovforslaget og efter ministerens skøn i fremsættelsestalen og efter arbejdsgruppens indstilling bliver grunduddannelsen nu 6 måneder kortere. Det medfører dog, at man anser det for fornødent, at der fastsættes regler om videreuddannelse af læger, som ønsker at nedsætte sig som praktiserende læger, hvorfor ministeren ønsker en bemyndigelse, og det skal vi ikke være afvisende over for fra det radikale venstre.

Lovforslaget tilsigter også at skaffe mulighed for samarbejde med EF-landene om etableringsfrihed og udveksling af tjenesteydelser. Kan man da som anført i den foreslåede § 3 a, stk. 2, fastsætte begrænsninger og tidsbegrænse en eventuel tilladelse? Der står også i samme paragrafs stk. 3 — og det glæder mig, at det er indføjet, fordi det er et problem, som vi rejste i forbindelse med behandlingen af sygeplejerskedirektivet — noget om fratagelse af autorisation, men man kunne også tænke sig en fratagelse af autorisation i et andet land i et tilfælde, hvor det ikke var ulovligt her i landet. Derfor er det nok et problem, vi også skal drøfte her.

Lovforslaget åbner hjemmel for en styring af omgangen med euforiserende stoffer i lægeregi, og det anser jeg for ganske nødvendigt.

Når uddannelsestiden nedsættes, vil der blive behov for yderligere uddannelse, og så siges det i bemærkningerne, at det ikke vil medføre udgifter for staten eller amtskommunerne. Det tror jeg ikke kan være rigtigt. Det siges nemlig også senere i bemærkningerne, at lægerne med de 18 måneders grunduddannelse skal opnå det, lovforslaget omhandler, ved ansættelse på amtskommunernes sygehuse. Det vil koste penge, og kan vi være sikre på, at det bare er en midlertidig udgift?

I forbindelse med EF-direktivet vil vi se lidt nøjere på lovforslaget i udvalget, men ellers vil vi gerne fra det radikale venstre være med til at fremme lovforslaget til vedtagelse, og vi deltager gerne i et udvalgsarbejde.

Karen Thurøe Hansen (KF):

Der er jo ingen tvivl om, at de meget store årgange af medicinere, som i de sene-